

En
meget smuk Sang.

Barnet ved sin Moders Lig.

Moders reis Dig af Din kolde Seng,
Træk af Dig de lange hvide Klæder;
Hør vor Broder — hør den lille Dreng
Som i Vnagen ligger der og græder.

Tromsø. u. a.

Paa M. Urdals Forlag
trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

V box 16:473

Kjære Moder! hvorfor sover du
Paa det haarde Egebord saa længe?
Vil du aldrig vaagne mere nu?
Ak! saa græder stedse dine Dreng.

2.
Sig mig, hvorfor du er klæd saa hvid,
Dg hvorfor vor gode Fader græder?
Hvorfor komme vore Venner hid
Altid klædt i sorte Sørgeklaeder?

3.
Moder reis dig af din kolde Seng,
Træk af dig de lange, hvide Klæder;
Hør vor Broder — hør den lille Dreng
Som i Vuggen ligger der og græder.

4.
Ser du ei hvor alle Stjernerne
Svinde bort og Morgenrøden smiler,
Ehi du har jo sovet Dage tre,
Dg endnu i dybe Søvn du hviler.

5.
Kjære Moder! bliver man saa træt
Naar man haver været syg saalænge:
Men du har jo ogsaa meget grædt,
Derfor kan du nok til Hvile trænge.

6.
Derfor skal du sove lidt endnu,
Ingen Laarer fra dit Die rinder,
Naar du vaagner, o, saa vaagner du
Frisk og sund som før, med røde Kinder.

7.
Jeg skal dække til din kolde Krop,
At du ret kan faa en rolig Slummer;
Naar du da til Slutning vaagner op,
Er du fri for Sygdom, Graad og Kummer.

8.
Skal du ligge i det sorte Skrin,
Som i Stuen staar med Laaget over,
Ak! saa kan jo aldrig Solens Skin
Lyse ind i Kisten, hvor du sover.

9.
Skal du ligge i det Hus af Ler,
Hist paa Kirkegaarden, Kjære Moder;

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 3

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

Af! saa kommer du jo aldrig mer
Hjem til os og til vor lille Broder.

10.

Da til Graben, hvor vor Moder bor,
Sit med mine Brodre hen jeg iler,
Dg naar lille Broder bliver stor,
Skal jeg vise ham hvor Moder hviler.

11.

Naar vi samles da i Himmerig,
Hos de Engle smaa i Evhigheden,
O! saa skal vi nok fortælle dig
Hvor vi sørgede og græd heneden.

